

LÉKA GÉZA

Bükkszenterzsébet

Dzsó,
öreg Dzsó, ha tudnád,
néha el-elvetődöm anyádhoz,

ilyenkor mindig darázsfészket
süt a kedvemért,
sok-sok vaníliával,

de mikor a tányérhoz érnék,
a kéményben fölnyávog
a macskabagoly,

ő megtorpan,
és csak áll a konyha közepén,
kezében reszket a teaszűrő,

s míg hull,
pereg a porcukor,
belepve kötőjét, cipője orrát,

úgy mered rám,
sóhaja ráhúl, ráfagy
átvérzett zubbonyomra.

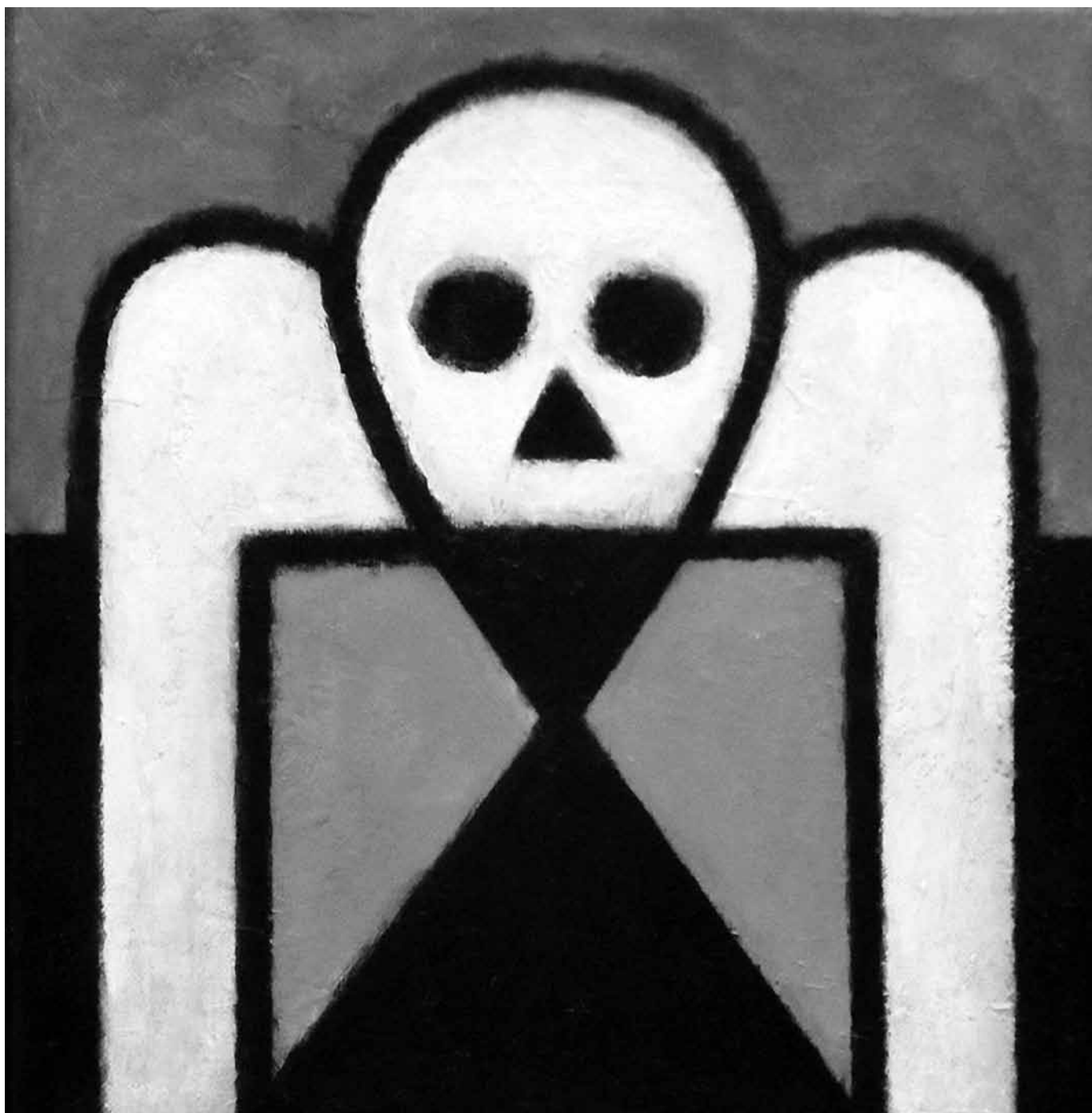
Hajnali

Dzsó,
öreg Dzsó, ha tudnád,
ma hajnalban Czinénél jártam,
nem bírtam ki, hogy föl ne menjek,
föl ne másszak a Franklin utcán,
a Toldy sarkán Halmos Béla húzta,
nem jött ki hang a hegedűből,
a Szabó Ilonkáról meg több ezer
pingvin siklott alá a vad havazásban,
köztük volt szerencsétlen apám is,
először láttam őt hömbörögni,

háza sarkából
Czine pörölt velem
Nagy Lászlóval a hóna alatt,
ne sírjak,
ne zokogjak,
ne csináljam itt a műsort
hajnalok hajnalán,
forduljak vissza,
talán még nem késő,

LÉKA GÉZA (1957) Budapest

és menjek Isten hírével,
de egyszer s mindenkorra
vegyem végre tudomásul:
a pingvin lába nem fázik a hóban.

EÖRY EMIL, Szembesítés, 2019